

Ενα πανάκριβο «unfair» και η αλήθεια

Κύριε διευθυντά

Απέκτησε κάποια επικαιρότητα με την έκδοση και πρόσφατη παρουσίαση του βιβλίου «Όπως τα έζησα» (ΒΙΒΛΙΟ Β' [1981-1993]) του διακεκριμένου στελέχους - πρώην βουλευτή της Ν.Δ. και υπουργού Γιάννη Βαρβιτσιώτη. Γράφει (σελ. 216-217): «Αρχές Φεβρουαρίου του 1988 ο κ. Μπιστοτάκης πραγματοποίησε μια επιτυχημένη επίσκεψη στο Λονδίνο... Στις 4 Φεβρουαρίου παραχώρησε εφ' όλης της ύλης συνέντευξη Τύπου στους εκπροσώπους των βρετανικών μέσων ενημέρωσης, οι οποίοι κατέκλυσαν τον χώρο όπου επρόκειτο να δοθεί. Ένας από τους δημοσιογράφους έθεσε ερώτηση σχετικά με το δημοψήφισμα του 1974 [...] Ο Κ. Μπιστοτάκης απαντώντας στα αγγλικά είπε μεταξύ άλλων: "Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το δημοψήφισμα με τον τρόπο που διεξήχθη ήταν άδικο (unfair)".».

Ημουν παρών στη συνέντευξη αυτή· μέλος της συνοδείας του προέδρου της Ν.Δ. Πιστεύω στην ιερότητα της αλήθειας. Η προσωπική μου μαρτυρία: Η πρόσκληση για τη συνέντευξη Τύπου ήταν γενική. Οι Έλληνες δημοσιογράφοι προσήλθαν όλοι. Οι Βρετανοί; Ποιος, ποια εφημερίδα ενδιαφέρεται για την επίσκεψη ενός ξένου πολιτικού; Ίσως ο μόνος ήταν ο υποβαλών την ερώτηση· με όνομα πολωνέζικης χροιάς· για λογαριασμό όχι κάποιου/ου από τις γνωστές εφημερίδες και περιοδικά. Πιθανόν βαλτός. Η ερώτησή του ήταν: – Δεν νομίζετε ότι η απαγόρευση να μιλήσει ο τώως

βασιλιάς από την τηλεόραση, όπως είχε επιτραπεί στους αντιπάλους του, ήταν unfair; Η απάντηση ήταν άμεση· χωρίς ενδοιασμούς: – Yes it was unfair. Αυτό ήταν όλο. Ο ερωτήσας προφανώς ικανοποιήθηκε. Από την άλλη πλευρά τα fake news. Από τότε.

Προτού καν τελειώσει η συνέντευξη, η παραποιημένη εκδοχή (ότι το unfair αναφερόταν γενικώς στο δημοψήφισμα) είχε βρει γόνιμο έδαφος στην αντιπολίτευση και στα μέσα επικοινωνίας που, κατά μεγάλη πλειονότητα, την υποστήριζαν. Και έκτοτε, από εκεί και πέρα, τρέχα να βρεις το δικίο σου.

Θα επικαλεσθώ ακόμα έναν μάρτυρα. Τον Δημοσθένη Δημοσθένους Παιανιέα: «Δει γαρ, ω άνδρες Αθηναίοι, τον βουλόμενόν τι ποιήσαι την πόλιν υμών αγαθόν, τα ώτα πρώτον υμών ιάσασθαι· διέφθαρται γαρ· ούτω πολλά και ψευδή και πάντα μάλλον ή τα βέλτιστα ακούειν είθισθε». (Ισχύει και σήμερα: Οποιος θέλει, Αθηναίοι [Έλληνες], να κάμει κάτι καλό στην πόλη [χώρα] σας, πρώτα να σας γιατρέψει τα αυτιά· διότι έχουν διαφθαρεί· τόσο πολύ έχετε συνηθίσει να ακούτε τα πολλά και τα ψεύτικα παρά τα βέλτιστα.) Και η κατάληξη με τον Αριστοτέλη: «Αμφοίν όντοιν φίλοιν, όσιον προτιμάν την αλήθεια».

ΝΙΚ. Α. Γ. ΛΙΝΑΡΔΑΤΟΣ